Pregaria.cat

Entrada

Els canelons de la mare

Van arribant els convidats. Com acostuma a passar els que venen de més lluny són els primers, i en canvi els que viuen a la casa del costat són el que arriben molt just, quan ja tothom és a la sala i encara no s'han assegut. Quantes salutacions, quants comentaris, i quina bona cara que fas, aquets vestit et queda molt bé, passen els anys i estàs igual, t'has aprimat una mica, vaig al gimnàs...etc.

L'Eulàlia, abans de que arribi el primer plat diu: us faig saber que els canelons els ha fet la mare. Ahir s'hi va passar tota la tarda i al matí va anar a comprar la carn; són autèntics. Un gran aplaudiment, i de la cuina comencen a portar les plates de canelons. Quan ja tothom ha començat a menjar els comentaris són molt favorables. I quina diferència entre els canelons fets a casa i els comprats ja fets.. i ja ho pots dir, com els fets a casa, enlloc.

La festa continua en un ambient fantàstic, augmenta el bon humor i, com sempre s'acaba parlant de lo malament que va el món, i de no sé a on anirem a parar.

A partir de les 7 han anat marxant, i cap a tres quarts de nou només queden els de casa, que comencen a netejar, ordenar, posar el renta plats, la rentadora, escombrar...etc. Hi ha bon ambient. Ella, la mare, pensa: es veritat el que han dit, com el menjar fet a casa, enlloc millor. Vas a comprar, mires, preguntes, esculls, tries, i vas fent... i és clar els hi agrada... és natural.

La festa s'ha celebrat i ha estat un èxit, perquè els de casa ho han treballat. Evidentment que a les botigues i restaurants poden haver-hi plats millors; però la dedicació dels de casa, la programació, la feina, la cuina i els seus olors, el cansament, els nervis, les rialles i acudits, el gracies i què bé... són un plus que fa que el conjunt esdevingui insuperable. Ens hem cansat tots, pares i fills, homes i dones... al vespre sembla que no podem més, però estem tant contents!.

Preguntem-nos, doncs, per AQUEST PLUS que dóna a les realitats d'aquesta vida un aroma especial que millora, que et fa sentir acompanyat, que valora i ajuda a estimar. Com els canelons fets a casa per la mare... quin plus a la feina, amb els amics, davant les desgràcies, davant la situació del teu país, un "plus" per millorar les condicions de vida, les relacions, el goig i la salut.

Si Déu ha posat en la natura tanta sobreabundància de bens, de potencialitats, de riqueses, belleses i possibilitats, ens marca un estil, l'estil del "plus" que comunica vida i vida més agradable en la mesura que estigui a les nostres mans.

Els canelons de la mare ens han ajudat a viure una mica millor. Quin és el plus que esperen de mi els meus amics i familiars? Quin plus poc aportar a la meva societat ? Gràcies.

Jesús Renau sj